

МОЛОДИЙ КОМУНІСТ

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ АКСМУ

РІК ВИДАННЯ X
№ 101 (1113)

СУБОТА

23 СЕРПНЯ 1969 РОКУ
Ціна 2 коп.

Сила друкованого слова

Віпра в обласному комітеті партії відбулась нарада ідеологічних працівників області. Першим питанням порядку денного було розповсюдження друкованих видань серед трудящих міста і села. В нараді взяли участь секретарі міськомів і райкомів КП України, секретарі міськомів і райкомів комсомолу, заступники голів райвиконкомів, працівники райвідділень зв'язку «Союздруку».

В першому питанні виступила секретар обкому партії Н. П. Сухаревська. Зупинившись на ролі преси в комуністичному будівництві, доповідач повідомила про наслідки передплати періодичних видань с області. Вони відраділи 1562 тисячі примірників газет і журналів розповсюджено в нинішньому році, що на 158 тисяч більше, ніж у минулому. Насиченість пресою на тисячу чоловік становить 1221 екземпляр. В області працювало сім тисяч громадських розповсюджувачів, 538 рад по пропаганді і розповсюдженні преси.

Зараз більшість районних відділень «Союздруку» добре підготувались до початку передплати. Видруковано і розповсюджено рекламні матеріали — плакати, листівки — підготовлено необхідну документацію, проведено попередні бесіди з передплатниками.

Виступаючи в обговоренні доповіді запевнила нараду, що наступний рік, рік ювілею В. І. Леніна буде роком нових успіхів у пропаганді та поширенні друкованого слова.

НОВИНИ

„БУРІШТИН—ЛАДНІЖЕНСЬК—ДОНЕЦЬК“

Цей запис зробили залізобетоні на віднопливованій поверхні панелей збірної залізобетону. Через кілька днів їх отримують будівельники ведучих будов нашої Батьківщини. Висотні крали вкладають масивні блоки в могутні корпуси гідроелектростанцій.

Добрих виробничих успіхів досягла молодь відділу комплектації заводу залізобетонних конструкцій і виробів, яку очолюють змішні бригадири Іван Хижняк, Анатолій Рудько та Микола Назаркін.

При плані 3500 кубометрів збірної залізобетону вони відправили своїм замовникам в першій декаді серпня 6155 кубометрів готової продукції.

Є. ЯРУШОК,

працівник Світловодської районної газети «Наддніпрянська правда».

ТРЕТСЬ—ПОЧЕСНЕ

Кілька днів тому в колгоспі імені Горького відбулось традиційне змагання механізаторів. Того ранку хлопці були урочисті і схвилювані. Степ падає сворідний інродом, де вишкувались в один ряд сталеві коп.

В змаганні брав участь і комсомолец Віктор Лисокін, який лише в цьому році був прийнятний до сім'ї механізаторів. На суміжну залічку вивів агрегат досвідчений тракторист Анатолій Хомин Сивокін, батько Віктора.

Результати поєдинку були трохи несподівані. Син зайняв третє місце, а батько... ніяте.

Перше місце виборов В. К. Телешко, який уже двадцять років водить по степах свого металевого скакуна

І. ЛЕОШКО.

Колгосп імені Горького
Вільшанського району.

КОЛГОСП—УЧНЯМ

Скоро пролунає веселий шкільний дзвінок. Учням Ворошиківської восьмирічної школи він принесе особливу радість. Днями в їхньому селі засміялась високими вікнами світла споруда. Це — нова школа, яку колгосп спорудив для своїх юних мешканців на власні кошти.

Збудували її будівельники Кіровоградського тресту «Міжколгоспбуд».

М. СІРОШТАН,

інспектор Новоукраїнського району.

СЕМАФОР НАД СТЕПОМ

Це було позавчора... Востаннє за вікном автобуса майнула зелена околиця Кіровограда, розсипавши над дорогою біле намисто будинків. Випурхнула дзвіночкова ніч, розвіваючись барвистим шлейфом над машинами. А крізь неї:

— Віро Родіонівно, на току виступатимем?
— Обов'язково.
— А в клубі?
— Звичайно.

Віра Онуфрієнко, художній керівник агіткультбригади будівельного управління № 1 тресту «Українколгоспбуд» ледве встигає відповідати своїм аматорам.

Молоді музиканти, малюки, шукатури, всі вони на кілька днів стають артистами. Сценою їм служить поле, просторі подвір'я ферм, естрада сільських клубів тощо.

Всім автоінструментується рівною вервечкою, прямують до Бобринця. Так, це цілий поїзд. Веде він славним хлібодарам Бобринського району цікаві лекції і бесіди, які читають С. К. Хорольський та Е. Л. Рубінштейн. На польових станах розігрує він перед колгоспниками світлу райду-ку книжкового приладку (її підготували працівники обласного інституту). Продавці Кіровоградського міськпрототу порадує хлібодарів повниками одягу та взуття.

По рейках пісень і сонячного настрою котиться кіровоградський агітпоїзд. Семафор йому відкрито, Семафор над широким муснижовим степом.

Цей поїзд присвячений славному 100-річчю з дня народження В. І. Леніна. Отож і лейтмотив його програми теж святковий, піднесений...

Через кілька днів ще два таких самих кіровоградських агітпоїзди вийдуть в знаменський та Новоукраїнський райони.

О. ХОМЕНКО.

ПОДАРУНОК .І. СВОБОДИ

КАНІВ, Черкаської області, (ПАТАУ). Є в Канівському Будинку піонерів куточок, куди діти приходять з особливим інтересом. Тут зібрані подарунки і листи видатних політичних діячів, художників, поетів, музикантів — друзів арешного міста на Дніпрі: відомих радянських поетів Миколи Тихонова і Едуардаса Межелайтіса, скульптора Сергія Конюкова, художника Мартіроса Сар'яна, балерини Майї Панеєвої, льотчиків-космонавтів СРСР Павла Поповича і Валентини Терешкової...

Тепер ця колекція поповнилася ще одним експонатом. У відповідь на лист канівських піонерів президент Чехословаччини Л. Свобода надіслав їм фотопортрет з автографом і лист, в якому бажав своїм юним друзям добре вчитися і стати активними будівниками комунізму.

...А ЗАВТРА — КОСМІЧНИЙ КОРАБЕЛЬ

Коли б який-небудь вибагливий скептик випадково потрапив у педію, в понеділок чи у вівторок на спортивний майданчик у Федорівці, то його, напевно, б вразила і здивувала така картина: цілком дорослі люди в спортивних костюмах тримають в руках наперові літаки. Проходить хвилина, друга, і літаки вже ширяють в піднебесі. Тут відбулись 38-й традиційні всесоюзні змагання з вільнолітатючих авіамоделей, присвячені 100-річчю від дня народження В. І. Леніна і організовані центральним комітетом ДТСААФ.

Попередні, 37-і змагання проходили минулого року в м. Орлі, де збірна команда України в загальному командному заліку стала чемпіоном країни.

Місце проведення змагань — Кіровоград — було вибрано не випадково. Наш авіаспортсмен завдяк славиться своїми спортивними іменами — вихованців за межами країни.

Перший день першість ривали планеристи. На день — виробовувались з гумовими моторами і, ті, найбільш цікаве змагання — міжнародні моделі.

В боротьбу вступило 22 діти 15 союзних республік, серед них було чимало вжитих учасників, волода чесних трофеїв призер союзних і міжнародних авіамоделістів. У планеристах

де чемпіон світу Анатолій Авер'янов, майстер спорту і член збірної Радянського Союзу Валерій Клименко, таймеристи Валерій Мозирський і Дмитро Морозов — члени збірної країни.

Змагання кожного класу моделей проводились в 7 турів. Коли ж учасники набрали в заключному турі однакову кількість очок, то призначалась додаткова тур, причому в кожному з них обов'язковий час вільного польоту моделі збільшувалась на хвилину.

День перший, Червона ракета головного судді, старшого інспектора ЦК ДТСААФ Миколи Наумова оповістила, що на старті моделі планерів. В нелегкій боротьбі золоту медаль чемпіона завойовув представник команди Москви, майстер спорту Георгій Марков.

Другий день — змагання моделістів-літатючих. Тут з загострення боротьби зросло надзвичайно. Справа в тому, що останній тур закінчило з максимальною кількістю очок 3 спортсмени: майстрів спорту Дмитро Морозов, Фелікс Ольшевський (перша і друга збірні РРФСР) та Валерій Мозирський (збірна України).

В напруженні стоять на старті додаткового восьмого туру трійка майбутніх призерів. Чиє ж буде золото? По спеціальних приладах кожен спостерігає за потоками повітря, винищує надкращий, той, що принесе на крилах моделі успіх. Першим невтримув чекання Фелікс — з

Н. Гельсханов

Тут загострення боротьби зросло надзвичайно. Справа в тому, що останній тур закінчило з максимальною кількістю очок 3 спортсмени: майстрів спорту Дмитро Морозов, Фелікс Ольшевський (перша і друга збірні РРФСР) та Валерій Мозирський (збірна України).

несамовитим ревом літає його модель, вилітнувшись у височині. Трохи пізніше залітають моделі двох останніх учасників. У таймерних моделях доля успіху залежить не тільки від потоків повітря, а й від збірання вкоти і якості спланування. Але все ж модель Фелікса, не виконавши максимуму, приземляється. Йому — бронзова медаль. Досвідчені болельники коротко пояснюють причину невдачі: «нерви».

Та й восьмий тур не виявив чемпіона. І, нарешті, нечі дів'ятого туру, члени першої збірної РРФСР з радісними обличчями обіймають і відкидають в повітря свого товариша по команді Дмитра Морозова. Він став чемпіоном. Друге місце у студента Харківського авіаційного інституту Валерія Мозирського.

Повільно опускається по флажку прапор, сповідаючи про закриття змагань. Тепер його опускає новий переможець — команда Москви. Та і вручається Кубок. Друге місце посіла команда України. На третє місце команда Вільсько-Політтехніки Сил СРСР.

Закінчилися змагання, роз'їхались учасники — переможці і переможені. Кожному є над чим замислитися. Ажте авіамоделізм це не лише хоббі і спорт, це повсякденна робота, повсякчасний пошук шляхів удосконалення людських якостей моделі, складні математичні розрахунки. Не випадково серед учасників більшість студентів технічних вузів, інженерів. Кажуть: «Сьогодні модель, завтра — літакер, післязавтра... Післязавтра може й космічний корабель».

Г. ДУШЕНКО,
— студент КДУ.

с. Федорівка
Кіровоградського району.

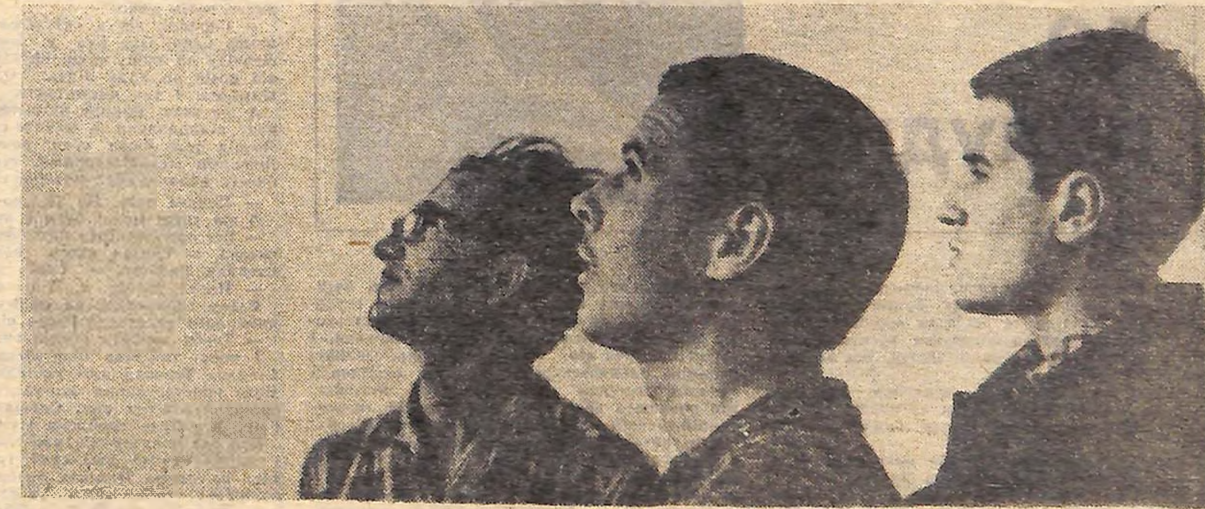
Фото А. ДІБРОВИНОГО.

Д. Морозов

Г. Марков.

Кіровоградські авіамоделісти стежать за польотом моделей.

ШКОЛА ЛЕНІНА

ПРОБЛЕМИ, ДОСВІД, ІНІЦІАТИВА

ЛЕНІНСЬКІ уроки, як вдала форма самостійного вивчення і колективного осмислення теоретичної спадщини В. І. Леніна, користуються все більшою популярністю в комсомольських організаціях області.

Значну допомогу в організації і проведенні уроків надають бібліотеки. В нашій області ініціатором проведення Ленінських уроків безпосередньо серед читачів виступила Олександрійська юнацька бібліотека ім. Ф. Е. Дзержинського. Девізом Ленінських уроків стали слова комсомольського поета О. Безименського: «Один закон для сердца неизменен! Что выбрать путь, я думаю о том, Как поступил бы, Что сказал бы Ленин...»

Перший урок бібліотека організувала з учнями дев'ятих і десятих класів середньої школи № 1. За основу його взяли виступ В. І. Леніна на третьому з'їзді комсомолу, ленінські думки про роль молоді в комуністичному

ленінський заповіт вчитися комунізму, що робить кожний для того, щоб домогтися справжньої комуністичної освіти; про роль колективу і комсомольської організації в цій справі, як комсомольська організація виховує відповідальність перед колективом, як бореться за те, щоб норми морального кодексу стали нормами кожного в житті.

Диспут відбувся в читальному залі бібліотеки. У цьому взяли участь старшокласники, члени комітету комсомолу школи, класні керівники, завідуюча бібліотекою В. Ревуценкова. Ще в ході підготовки до уроку домовилися, що урок — це думки вслух, без шпаргалок, не згладжуючи конфлікти. І комсомольці О. Петрушин, Г. Найденко, В. Семібрагов, Л. Кононенко та інші виступали на уроці широким діапазоном, зв'язуючи ленінські положення із завданнями сьогоденного дня, внесли ряд конкретних пропозицій. Багато з присутніх відверто говорили про свої і друзів своїх недоліки.

З хвилюванням учасники уроку прослухали грамзапис промови Ілліча, а на закінчення проглянули документальний фільм про юнацькі роки Леніна.

ДРУГИЙ Ленінський урок в цій школі бібліотека організувала на тему «Роби життя по Іллічу».

Разом з комітетом комсомолу електромеханічного заводу бібліотека організувала Ленінський урок серед молодих робітників по працях В. І. Леніна «Великий почин» і «Як організувати змагання?».

Крім книжкової виставки, бібліографічних оглядів, бібліотека запропонувала робітникам списки рекомендованої літератури, тематичні карточки.

Говорячи про значення Ленінських уроків, важко все підкріпити конкретними цифрами. Але віддача, безумовно, є. І добра віддача. На уроці вирішили комсомольці впорядкувати територію заводу в позаробочий час. І згодом це зробили. В школярів поглибилася дисципліна і успішність. А найголовніше, що уроки залучили молоді до вивчення теоретичної спадщини вождя. Уже через кілька днів після уроку з проханням видати той чи інший твір Ілліча звернулися 46 старшокласників. Те ж саме і серед робітників електромеханічного заводу. Якщо в 1967 році їм було видано 1064 примірники творів В. І. Леніна, то в 1968 році — майже на 400 примірників більше.

Можливо, ще й не все досконало в організації і проведенні уроків, але й перші успіхи окрилюють. І працівники Олександрійської юнацької бібліотеки разом з комсомольськими організаціями думають їх примножити. Вони готують ще два уроки — «Ленін про революційну молоді і комсомол» та «Працею слава людина».

Ю. ПАЖИТНЕВА, методист обласної бібліотеки імені Н. К. Крупської.

ОДИН ЗАКОН НЕЗМІННИЙ

будівництва, заповіти вождя майбутнім поколінням.

Урок проходив у два етапи — «Нам заповідав Ілліч» і «Товариш Ленін, Вам доповідаємо».

В період підготовки до уроку бібліотечні працівники особливу увагу приділили насиченню пропаганди ленінської книги. Вони підготували тематичні полиці «Працювати як Ленін, щоб досягти мети», «Слово про Леніна», книжково-ілюстраційні виставки «Вічне світло Ілліча», «Ленін і наші», «І в комунізмі на Леніна у всьому ривнятиметься людина», «Життя їх повторює» та інші. Виготовили також плакати «Як світло всевітній залишиться Леніна для всіх поколінь живих назавжди», «В. І. Ленін про молоді», «Заповітам Леніна вірні!» і в бібліотеці, і в школі виступали з бібліографічними оглядами.

Неабиякого значення надаємо індивідуальній роботі з читачами. Для них організували консультації по праці В. І. Леніна. Проаналізувавши читацькі формуляри, виявили, хто мало читає твори В. І. Леніна і літературу про нього, рекомендували їм потрібні книги — художні і мемуарні.

ГОТУЮЧИСЬ до уроку, комсомольці, проводили взаємоперевірки, збори, на яких йшлося про те, як виконують заповіти вождя; зустрічалися з ветеранами-комсомольцями.

Вже згодом на уроці відбулася серйозна розмова про те, як розуміти

ЗА ПАРТУ СЯДЕ РОБІТНИК

До початку навчального року залишилось вже обмаль часу. Разом з денними школами відкривають свої двері і вечірні. Виробничники сядуть за книги. Бо з кожним днем тракторист, чи шофер, муляр чи монтажник відчуває потребу в знаннях.

У Кіровоградському районному відділенні «Сільгосптехніки» цього року чимало робітників сяде за парту. Але, хоч як це і не прикро, деякі виробничники йти вчитися не хочуть. Ось нам, вчителям, і доводиться неодноразово проводити бесіди з ними. Добре, коли керівники організації підтримують у цьому.

Серед механізаторів провідних професій відділення «Сільгосптехніки» — водіїв автомашин, трактористів, монтажників — багато одружених і умовити їх після роботи вчитися — це справа не легка. Нам на допомогу прийшов Анатолій Костянтинович Бобков, бригадир тракторного загону. Він зібрав хлопців, у яких бракує освіти за середню школу, і пояснив, для чого треба вчитися далі. Особливо механізаторам. Розповів, які пільги кожному будуть надаватися під час занять.

Для того, щоб досконали володіти механізмами, треба підсилювати свої технічні знання, — сказав у бесіді з механізаторами т. Бобков. — Математика, фізика, хімія і інші загальноосвітні дисципліни допоможуть вам. А тому кожен механізатор мусить в найближчі два-три роки здобути середню освіту.

Коли Анатолій Костянтинович закінчив свій виступ, молоді трактористи Валентин Хомовиченко, Михайло Литенко, Віктор Гончаренко, Дмитро Невмержницький, Василь Михальченко, Олег Сердюк, Василь Годунок та інші одразу подали заяви про вступ до вечірньої школи робітничої молоді. Їх бригадир сам навчається заочно на четвертому курсі Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування. З цієї бригади вчитися підуть майже всі.

По-іншому у автотранспортників, де бригадир Леонід Захарович Василюк, та монтажників — бригадир

Сергій Семенович Чупко. З цих двох бригад ніхто не погодився продовжувати свою освіту. Чому? З людьми бригадири як слід не поговорили, не роз'яснювали потребу в підвищенні своїх знань. Та й нам, вчителям, не допомогли зібрати людей для роз'яснювальної роботи. А шкода. Адже в цих бригадах багато молодих водіїв автомашин яким потрібно підвищувати свої знання. Бо щоб стати справжніми механізаторами, треба в першу чергу підвищити свою загальну освіту, яка є основою всіх знань.

На цих прикладах яскраво видно, що нам, вчителям вечірніх шкіл, краще потрібна допомога і підтримка керівників по місцю роботи працюючої молоді. Там, де така підтримка є, буде забезпечений успіх у справі охоплення працюючої молоді вечірнім навчанням.

З. АДАС, вчитель Кіровоградської середньої школи робітничої молоді № 8.

Позмагаються руки умілі

Правління Укоопспілки, Центральний Комітет ЛКСМУ, республіканський комітет профспілки оголошили конкурс на кращого молодого продавця і кур'єра споживчої кооперації, присвячений 100-річчю з дня народження В. І. Леніна.

Мета конкурсу — впровадження прогресивних форм і методів обслуговування населення, підвищення трудової активності працівників підприємств і громадського харчування споживчої кооперації України, активізація змагання молодих виробничників за гідну зустріч 100-річчя з дня народження В. І. Леніна.

В республіканському конкурсі беруть участь молоді працівники торгово-роздрібних підприємств і кур'єри працівники підприємств громадського харчування споживчої кооперації. Підсумки конкурсу підводяться в березні 1970 року. На переможців чекають Почесні грамоти і дипломи правління Укоопспілки, ЦК ЛКСМУ і республіканського комітету профспілки працівників держторгівлі і споживчої кооперації, грошові премії, цінні подарунки.

СТО ПІСЕНЬ

БАРШАВА, 22 серпня. Прибалтійське місто Сопот прикрашене, як у діні великих свят. Сюди з'їхали численні любителі естрадної музики з різних міст Польщі, гості з ряду країн. У лісовій

опері — відкритому амфітеатрі, який зміщав близько п'яти тисяч чоловік, вчора ввечері почався IX Міжнародний фестиваль пісень, відбувся концерт «Пісня не знає кордонів», що пройшов з великим успіхом.

На фестивалі прийшли 55 представників естрадного мистецтва з 26 країн. Вони виконають сто пісень. Від Радянського Союзу в конкурс беруть участь Муслім Магомедов. Учасники фестивалю і глядачі тепло вітали почесного гостя Леоніда Утьосова.

ШТРИХИ ДО ПОРТРЕТА ТВОГО СУЧАСНИКА

Кроки до полудня

Він вийшов з свого кутка, наблизився до вікна і задивився на високі брами струнких ялин, що мигтіли за декілька кроків від нього. Раптом рвучко обернувся, поспіючи знову в кутек. І одразу вибіг звідти, пов'язуючи на ший голубий галстук.

Це було три роки тому. Якраз тоді чотирирістий молодий степівчанин, переможців трудового ювілейного наступу їхали в туристському поїзді до Ульяновської, Казані, Москви. І серед них був він, Леонід Кисляк, шліфувальник Ульяновського районного відділення «Сільгосптехніки» комсомольський активіст. Він очолював делегацію району в цій незвичайній цікавій мандрівці по ленінських місцях. Вже коли ми поверталися до Кіровограда, а хотів дізнатися про нього якнайбільше. А він — коротко:

якось прийшов у Вількове, моє рідне село. Якраз відпустку мав. З Дмитром — старшим братом, побував у майстернях «Сільгосптехніки». Брат тоді сказав: «Роботи тут вистачає. А от спеціалістів не завжди підбереш, особливо шліфувальників. І через неінколи не встигаємо виконати замовлення колгоспів...»

Познайомився того дня з голонним інженером Павлом Івановичем Поляновим. Він, дізнавшись, що я шліфувальник, попросив обробити колінчастий вал. Я — залюбив. Інженер стояв осторонь. І про що розмовляв з майстром. А тоді до мене: «Тепер, земляче, ми тебе не відпустимо звідси. Отакі ти — наш батьки — колгоспники, брат шоферів у «Сільгосптехніці». А ти забрався від дому за тридев'ять земель...» От я і залишився...

Домовилися з ним листуватися. Він не писав довго. Якось лише в райкомі комсомолу почув його ім'я: «Здають новий будинок. Квартири отримають два лікарі, інженер-будівельник, художник, вчитель. І він, наш Леонід. А що, такого спеціаліста помігали одразу...» Секретар райкому комсомолу Валентин Давидяк потім мені: «Справді, він в «Сільгосптехніці» фігура помер один. Оце був у майстернях. Дали Леоніду за зміну відшліфувати три валі. А він довів до ладу п'ять. Оцінка роботи — відмінна. І так часто-густо. А це так. Раніше відшліфовані деталі опрацював тільки в механо-складальній цеху. Леонід теж йшов туди, розмовляв з колгоспними механізаторами, шикався як працівники полагодили мотори.

Зустрів його на автовокзалі. Трохи стомлений, він стояв в черзі за квитками, перерахував «Комсомолку».

— Іду в колгосп імені Ульянова на комсомольські збори. Вирішили там створити спеціальні бригади по заготівлі кормів для худоби. І в комсомольських групах хочу побувати...

— А як же робота в цеху? Хтось замінить? — Навіщо? Вчора все зробив і за сьогоднішній день. А оце — доручення маю.

— Все ясно: це він вже діяв як член бюро райкому комсомолу.

Леонід спішив. Тож про себе знову коротко: «На цьому тижні збираю усіх своїх хлопців. Повели розмову про те, як працювали на транспортуванні зерна всі 55 автомашин. Дали — про передплату газет. Трохи сперечалися, звісно...»

— Про газети? — Про нові автомашини. Отримаємо «газони». А їх дають найстарішим шоферам. Молодим нічого. От і доведеться шикатися на розмову начальство. А що, хлопці теж хочуть зробити не гірше інших...»

...І знову чути про нього в райкомі комсомолу: «Секретар комсомольської організації районного відділення «Сільгосптехніки» Леонід Кисляк вчора полідомив, що позовина його товаришів по роботі з початку року підвищили свою кваліфікацію ще на одній розряд. До Жовтневих свят про це транспортувати не решта комсомольців.

І ще: «Вони зобов'язалися до літнього наступного року виконати всі замовлення колгоспних механізаторів, які братимуть участь у весільно-польових роботах...»

Після повернення з Вількового Леонід писав доповідну записку секретарю райкому ЛКСМУ. А коли йшов додому, Валентин Давидяк запитав його: «Що там ще в себе думаєш влаштувати? — Буде два рейди «пржектористів». Перевіряти автомашини. Як вогништу цукрові буряки на завод. Потім — відемо в поле. Цікаво, як готуються площі під посів озимих. Підемо вже разом з народними контролерами...»

Оце коротко і все про кроки Леоніда Кисляка, кроки до полудня його зрілості.

М. ВІШЦЕВИЙ. На знімку: Л. Кисляк. Фото Ю. Ліваничкова.

НЕ ЗАБУВАЙТЕ
ПЕРЕПЛАТИТИ

КОМУНАР

Передплатна ціна на рік — 2 карбованці 40 копійок, на півроку — 1 карбо-
ванець 20 копійок, на квартал — 60 копійок.
Не забудьте вчасно передплатити «Молодий комунар».

ВСЕРІОЗ І ЖАРТОМА

НОВИНА

— Ти чув, їжаче, новину?
Коза із Вовка здерла шкуру!
— Та ну?
Ти що це, сирій, мелеш здуру?
— Не віриш?

РЕСТОРАН

Ніхто не знає і не бачить.
А тільки тувельки блисучі,
То їх — усі помітять усі.
Борис ЧАМЛЯЙ.

Це вже точні дані.

По всьому лісі слух пішов.
Коза працює в ресторані,
А Вовк вечерати зайшов.

НЕ БАЧАТЬ

— Дивися, тувельки у тебе
Блищать герненько.
Так і треба.
Г невідмінно ще навчесь ти
Щоденно вранці зуби чистить.
Скажи, чому ти, сину любий,
Не хочеш вранці чистити зуби?
— Бо зуби чисть, не чисть —

одначе

ЗНАВЕЦЬ ШЕКСПІРА

— Що написав Шекспір, Євгене?
— Ого! Цитат снаду-силенну.

ЧОГО ХОДИШ!

— Чого ти ходиш до сестри моєї?
Хіба у тебе вже нема своєї?

ЛИСТ СТУДЕНТКИ

Ах, мамцю! Все пройшло, як сон.
Екзамені відмінно склала,
Жернів науки зчарувала.
Всі гомоніли в унісон:
«Сяйши ще раз — аж восени».
Юхим ЗОРЯ.

СПРАВА НАДЗВИЧАЙНА

МИ не помічаємо їх, як повітря, що оточує нас, як сонце, що повинне вчасно сходити і заходити. Та ось сонячне затемнення чи брак повітря на вершині гори і — ми стаємо здивовані: щось робиться не так, як ми звикли, десь порушилась гармонія, порушився звичний нам порядок. Хтось мусить його відновити, направити плин життя по звичному руслу.

Поки все в нас спокійно, ми звертаємось до них хіба що з такими питаннями: «Товаришу мільціонер, як проїти на цю вулицю?», «Скажіть, будь ласка, де знаходиться?». Зверніть увагу: навіть в цих випадках серед сотень перехожих ми перш за все очима відшукуємо мільціонера. А вже коли приходить біда — стихійне лихо, хуліган, злодій, — тут без людини в уніформі обійтися не можна. Як часто вони, хлопці в червоних кашкетах, виконують свій обов'язок, навіть ставлячи на карту власне життя!

Тяжкі травми одержали хлопці з Кіровоградського міського відділу міліції Анатолій Осадчий і Володимир Горб в сутичці з хуліганом, а все ж затримали їх. Молодий сержант Володимир Власенко під час повини кинувся у крижану воду, рятуючи сім'ю з будинку № 6, що по вулиці Пролетарській. Довгий час з небезпечкою для життя переслідував злодіїв Анатолій Кондратенко і повернув державі цінностей більше як на двісті карбованців.

Список цей можна продовжити, слава про добрі справи нашої міліції ходить між людей, професія ця стає все більш популярною. І не дивно, що в редакцію надходить все більше листів з проханням розповісти про цю цікаву професію чи порадити, як можна стати мільціонером. Просять про це не лише хлопці, а й дівчата.

Ось що пише, наприклад, Раїса Яковенко з села Кіровка Маловисіського району: «Дорога редакція! Мені дуже подобається професія мільціонера. Напишіть, будь ласка, де можна її здобути і чи приймають дівчат».

Наш кореспондент попросив начальника відділу кадрів Кіровоградського обласного управління внутрішніх справ полковника Пилипа Степановича КОТЕНКА відповісти на кілька питань, що найбільше цікавлять наших читачів.

— Після постанови партії і уряду від 19 листопада 1968 року в органи міліції приходять все більше молоді. Який порядок прийому її на роботу?

— Питання слушне. Ми і раніше користувалися рекомендаціями підприємств, райкомів і міськомів комсомолу, характеристиками заводів і підприємств при зарахуванні юнаків на роботу в органи радянської міліції. Як не прикро, але траплялися випадки (наголошую — окремі і дуже рідкі), коли до нас потрапляли люди, що не відповідали високому званню охоронця громадського порядку. Доводилося виховувати їх самих, а інколи просто рекомендувати їм іншу роботу.

Тепер це виключається. Справа в тому, що до нас приходять майже виключно посланці колективів — цехів,

колгоспів, підприємств. Кандидатури їх обговорюються на загальних зборах, товариші дають їм наказ служити чесно і добросовісно. Збори ці завжди проходять в урочистій обстановці, що знам'ятується хлопцем надовго. Так було на Балахівському вуглерозрізі, в механоскладальному цеху Агрегатного заводу, в колгоспі «Більшовик» Устивієвського району, на заводі «Червона зірка» і багатьох інших.

— Який, скажіть, якісний склад молодого пополнення?

— До нас приходять в першу чергу комсомольці і молоді комуністи, що зарекомендували себе на громадській роботі. Майже всі вони з середньою, вищою і незакінченою вищою освітою. Трапляється, що юнак не має середньої освіти, тоді відразу ж направляємо його в школу робітничої молоді. Ось цифри: за направленнями партійних, комсомольських організацій, виробничих колективів останнім часом до нас прийшло близько 70 хлопців. З них більше сорока мають середню загальну освіту, близько десяти — середню спеціальну, останні — вищу або незакінчену вищу.

Чи приймаєте на роботу в органи міліції дівчат?

— Особисто я проти дівчат нічого не маю, вони працюють у нас, до обов'язків ставляться сумлінно. Але мені здається, рідко кого можна послати на оперативну роботу, що для нас дуже важливо. Отже, жінок і дівчат нам треба в дуже обмеженій кількості.

— Як нині змінилася матеріально-побутова умова працівників міліції?

— Це теж важливе питання. На місцях і в обласному центрі ми турбуємось про влаштування молодих працівників, про створення їм матеріальних і побутових умов. У зв'язку з цим необхідно сказати про підвищення заробітної плати працівникам міліції. Зараз рядовий мільціонер одержує від 90 до 145 карбованців.

— Тепер на службу в міліцію приходять люди, так би мовити, суто цивільні. Як набувають вони майстерності, якими формами навчання охоплені?

— Останнім часом ми рекомендували на навчання у вищі міліцейські школи більше ста чоловік, близько ста — в середні, близько п'ятдесят — в середні загальноосвітні. Але це ще не все. У нас на місцях діють школи оперативної майстерності, де молоді мільціонери загартовуються фізично, вивчають методику і тактику розслідування, бухгалтерію, спецтехніку, фотоспірау і все інше, необхідне для кваліфікованого спеціаліста.

— Які вимоги ставляться до молодого пополнення і як міліцейська молодь відповідає цим вимогам?

— Тут, мабуть, перш за все треба сказати про внутрішню культуру молодих мільціонерів. Робота в міліції — справа надзвичайно делікатна, бо завжди стосується людей, радянських громадян. Я вже говорив, що молоде пополнення приходять до нас в більшості з середньою і вищою освітою. Це допомагає юнакам орієнтуватися у складних обставинах. Дехто вже добре зарекомендував себе на цій нелегкій службі. Це Станіслав Смоляник та Іван Титюк, яким ми довірили офіцерські звання, відмінник міліції Василь Макущенко, молоді мільціонери Анатолій Осадчий, Володимир Горб, Анатолій Ткаченко і багато інших. Можна сміливо сказати, що процес омолодження нашої міліції йде надзвичайно швидкими темпами, і пополнення до нас прибуває відмінно.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД
ПОНЕДІЛОК, 25 серпня. Перша програма. 10.00 — Новини. (М). 10.15 — Кіножурнал та художній фільм «Що трапилось з Андресом Лалетусом». (Кіровоград). 18.35 — Кіножурнал та художній фільм «Що трапилось з Андресом Лалетусом». (Кіровоград). 20.25 — Нині оголошення. (Кіровоград). 20.30 — Інформаційна програма «Час». (М). 21.15 — Опера Т. Добженського «Корсаєвське локо». Прем'єра телемузичного спектаклю. (М). 22.30 — «Ворні за народну справу». Євгеній Бог. До 90-річчя з дня народження. (К). 23.00 — Чемпіонат світу з пелюгонок. Щоденник. (М).

Друга програма. 18.30 — Інтер'єр-бачення. «Радянський спосіб життя». «Північне сяєво». (М). ВІВТОРОК, 26 серпня. Перша програма. 11.00 — Телевісті. (К). 11.10 — Кіножурнал та художній фільм «Весна на Одері». (Кіровоград). 19.55 — «Операція «Карпати». (Кіровоград). 20.30 — Інформаційна програма «Час». (М). 21.15 — Дні культури Соціалістичної Республіки Румунії в СРСР. «На погнік». Спільна передача Румунського і Радянського телебачення. 22.15 — Художній фільм «Весна на Одері». (Кіровоград). Друга програма. 22.15 — «3

його духа печаті». Кіноарис. (Львів). 22.35 — Програма УТ. 22.40 — «Таланти твої, Україно». (Чернівці). СЕРЕДА, 27 серпня. Перша програма. 10.00 — Новини. (М). 10.15 — Хронікально-документальний фільм «Склероз соцієт». (Кіровоград). 18.40 — До 100-річчя від дня народження В. І. Леніна. «Книги Леніна — в кожну сім'ю». (Кіровоград). 18.55 — Наші оголошення. (Кіровоград). 19.00 — Інформаційна програма «Час». (М). 19.30 — Святковий концерт присвячений 50-річчю Радянської кінематографії. 21.30 — Спортивна передача. (М).

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

Адміністрація, партійна, профспіловова організація та колектив Кіровоградського технікуму радянської торгівлі з глибоким сумом сповідають про передчасну смерть викладача російської мови і літератури ЗАДВІРНОІ Лесі Григорівни і висловлюють співчуття рідним і близьким покійної.

Колектив редакції обласної молодіжної газети «Молодий комунар» глибоко сумує з приводу передчасної смерті колишнього її працівника ЗАДВІРНОІ Лесі Григорівни і висловлює співчуття рідним і близьким покійної.

Наша адреса і телефони

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36
Телефони: відповідального секретаря — 2-45-35,
відділу військово-патріотичного виховання і спор-
ту — 2-45-35, решти відділів — 2-45-36.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкома ЛКСМУ г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Дмитрова обласного управління по пресі м. Кіровоград, вул. Глібки, 2